

РЕШЕНИЕ

№ 15221

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА

при участието на секретаря В.

като разгледа докладваното от ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА Гражданско дело № 20211110174085 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе, предвид следното:

Производството е по реда на Част втора, Дял първи ГПК.

Предявени са кумулативно съединени осъдителни иски с правна квалификация чл. 327, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД от „О. срещу „В. за сумата в общ размер на **18 287,13 лева**, представляваща оставаща незаплатена цена по неформални договори за продажба на стоки и предоставяне на услуги, ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба (23.12.2021 г. - датата на подаване на исковата молба чрез куриер) до окончателното изплащане на сумата, както и мораторна лихва за забава в размер на **1 636,88 лева** за периода от 30.07.2020 г. до 30.09.2021 г.

Ищецът твърди, че се е намирал в трайни търговски отношения с ответника, възникнали по силата на неформални договори за продажба на стоки и предоставяне на услуги, съгласно които ищецът продавал на ответника стоки – шанц форми, клишета и други материали и предоставял услуги – ремонт на шанци, а за ответника се пораждало задължението да заплати договорената цена. Твърди, че във връзка с извършените продажби и предоставените услуги е издал на ответника следните общо 21 фактури: Фактура № ./20.07.2020 г. на стойност 907,20 лева, с падеж 30.07.2020 г.; Фактура № ./24.07.2020 г. на стойност 807,60 лева с падеж 30.08.2020 г.; Фактура № ./30.07.2020 г. на стойност 1 097,40 лева, с падеж 30.08.2020 г.; Фактура № *****/25.08.2020 г. на стойност 1 140,48 лева, с падеж 30.09.2020 г.; Фактура № ./26.08.2020 г. на стойност 969,60 лева, с падеж 30.09.2020 г.; Фактура № ./08.10.2020 г. на стойност 3 752,64 лева, с падеж 30.10.2020 г.; Фактура № ./16.10.2020 г. на стойност 1119 лева, с падеж 30.10.2020 г.; Фактура № ./22.10.2020 г. на стойност 1 034,16 лева, с падеж 30.11.2020 г.; Фактура № ./30.11.2020 г. на стойност 1 245,60 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура № ./03.12.2020 г. на стойност 1 433,16 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура № ./11.12.2020 г. на стойност 1 023,60 лева, с падеж 30.12.2020 г.;

Фактура № ./23.12.2020 г. на стойност 199,20 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура № ./09.02.2021 г. на стойност 978,60 лева, с падеж 30.02.2021 г.; Фактура № ./10.02.2021 г. на стойност 836,40 лева, с падеж 30.02.2021 г.; Фактура № ./18.02.2021 г. на стойност 1 045,92 лева, с падеж 30.02.2021 г.; Фактура № *****/07.07.2021 г. на стойност 1 032,67 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./13.07.2021 г. на стойност 2 594,16 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./15.07.2021 г. на стойност 762,78 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./19.07.2021 г. на стойност 484,80 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./07.09.2021 г. на стойност 368,40 лева, с падеж 30.09.2021 г. и Фактура № ./10.09.2021 г. на стойност 240 лева, с падеж 30.09.2021 г.

Твърди, че е изпълнил задължението си за предаване на стоките и предоставяне на услугите, за което били издадени изброените фактури. Сочи, че ответникът е изпълнил частично светото задължение по заплащане на дължимата цена, като е заплатил следните суми:

- сумата 3,31 лева – по фактура № *****/25.08.2020 г. на стойност 1 140.48 лева, в резултат на което плащане дължимият остатък по фактурата е в размер на **1 137.17 лева**;

- сумата 3 510,74 лева – по фактура ./08.10.2020 г. на стойност 3 752.64 лева, в резултат на което плащане дължимият остатък по фактурата е в размер на **241.90 лева**;

- сумата 940,56 лева – по фактура ./11.12.2020 г. – на стойност 1 023.60 лева, в резултат на което плащане дължимият остатък по фактурата е в размер на **83.04 лева**;

- сумата 331,63 лева – по фактура *****/07.07.2021 г. – на стойност 1 032.67 лева, в резултат на което плащане дължимият остатък по фактурата е в размер на **701.04 лева**.

Твърди, че останалата част от задължението си за заплащане на договорените цени в общ размер на **18 287,13 лева** „В. не е изпълнило към момента на подаване на исковата молба, като ответното дружество не е предявявало каквито и да е рекламации или други възражения във връзка с изпълнение на задължението на ищеца. Ето защо, в настоящото производство претендира посочената сума. Наред с това претендира и обезщетение за забава върху неизпълненото задължение на ответника в общ размер на **1 636,88 лева**, изчислено по следния начин:

- 128,28 лева, мораторна лихва за периода 01.08.2020 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./20.07.2020 г. в размер на 907,20 лева, с падеж 30.07.2020 г.;

- 107,24 лева, мораторна лихва за периода 01.09.2020 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./24.07.2020 г. в размер на 807,60 лева, с падеж 30.08.2020 г.;

- 145,72 лева, мораторна лихва за периода 01.09.2020 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./30.07.2020 г. в размер на 1 097,40 лева, с падеж 30.08.2020 г.;

- 141,53 лева, мораторна лихва за периода 01.10.2020 г. - 22.12.2021 г. върху неплатената част от задължението по фактура № *****/25.08.2020 г. в размер на 1 137,17 лева, с падеж 30.09.2020 г.;

- 120,67 лева, мораторна лихва за периода 01.10.2020 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./26.08.2020 г. в размер на 969,60 лева, с падеж 30.09.2020 г.;

- 28,02 лева, мораторна лихва за периода 01.11.2020 г. - 22.12.2021 г. върху неплатената част от задължението по Фактура № ./08.10.2020 г. в размер на 241.90 лева, с падеж 30.10.2020 г.;

- 129,63 лева, мораторна лихва за периода 01.11.2020 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./16.10.2020 г. в размер на 1119 лева, с падеж 30.10.2020 г.;

- 111,18 лева, мораторна лихва за периода 01.12.2020 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./22.10.2020 г. в размер на 1 034.16 лева, с падеж 30.11.2020 г.;

- 123,19 лева, мораторна лихва за периода 01.01.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./30.11.2020 г. в размер на 1 245.60 лева, с падеж 30.12.2020 г.;

- 141,73 лева, мораторна лихва за периода 01.01.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./03.12.2020 г. в размер на 1 433,16 лева, с падеж 30.12.2020 г.;
- 8,21 лева, мораторна лихва за периода 01.01.2021 г. - 22.12.2021 г. върху неплатената част от задължението по фактура № ./11.12.2020 г. в размер на 83,04 лева, с падеж 30.12.2020 г.;
- 19,70 лева, мораторна лихва за периода 01.01.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./23.12.2020 г. в размер на 199,20 лева, с падеж 30.12.2020 г.;
- 80,74 лева, мораторна лихва за периода 01.03.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./09.02.2021 г. в размер на 978,60 лева, с падеж 30.02.2021 г.;
- 69,01 лева, мораторна лихва за периода 01.03.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./10.02.2021 г. в размер на 836,40 лева, с падеж 30.02.2021 г.;
- 86,30 лева, мораторна лихва за периода 01.03.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./18.02.2021 г. - на стойност 1 045,92 лева, с падеж 30.02.2021 г.;
- 28,04 лева, мораторна лихва за периода 01.08.2021 г. - 22.12.2021 г. върху неплатената част от задължението по фактура № *****/07.07.2021 г. в размер на 701,04, с падеж 30.07.2021 г.;
- 103,77 лева, мораторна лихва за периода 01.08.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./13.07.2021 г. в размер на 2 594,16 лева, с падеж 30.07.2021 г.;
- 30,51 лева, мораторна лихва за периода 01.08.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./15.07.2021 г. в размер на 762,78 лева, с падеж 30.07.2021 г.;
- 19,39 лева, мораторна лихва за периода 01.08.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./19.07.2021 г. в размер на 484,80 лева, с падеж 30.07.2021 г.;
- 8,49 лева, мораторна лихва за периода 01.10.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./07.09.2021 г. в размер на 368,40 лева, с падеж 30.09.2021 г.;
- 5,53 лева, мораторна лихва за периода 01.10.2021 г. - 22.12.2021 г. върху задължението по фактура № ./10.09.2021 г. в размер 240,00 лева, с падеж 30.09.2021 г.

В срока по чл. 131 ГПК не е депозиран отговор страна на ответника. В открито съдебно заседание процесуалният представител на „В. заявява становище по предявената искова молба, като не оспорва наличието на търговски правоотношения между двете дружества, но във връзка с извършени плащания по изп. дело, образувано при ЧСИ А., с район на действие ОС-Ш., заявява, че дружеството е извършвало плащания, които са отнасяни погрешно от ищеца, което води до различен размер на претенцията по настоящото производство.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ в тежест на ищеца е да установи наличието на облигационно отношение, възникнало с ответника, с посоченото в исковата молба съдържание, по което е престира – предал е стоките, предмет на продажбата, респ. извършил е уговорените услуги по ремонт на щанци, както и размера на уговореното възнаграждение.

В тежест на ответника при доказване на горните факти е да докаже погасяване на

задълженията в уговорения срок.

Между страните не се спори, че са се намирали в трайни търговски отношения, възникнали по силата на неформални договори с предмет продажба на стоки – щанц форми, клишета и други материали, както и предоставяне на услуги по ремонт на щанци от страна на „О., срещу което „В. поело задължение да заплати уговорената цена. Няма спор, че във връзка с уговорките между страните и извършените доставки и предоставени услуги ищецът е издал следните фактури, по част от които са извършени частични плащания от страна на ответника: Фактура № ./20.07.2020 г. на стойност 907,20 лева, с падеж 30.07.2020 г.; Фактура № ./24.07.2020 г. на стойност 807,60 лева с падеж 30.08.2020 г.; Фактура № ./30.07.2020 г. на стойност 1 097,40 лева, с падеж 30.08.2020 г.; Фактура № *****/25.08.2020 г. на стойност 1 140,48 лева, с падеж 30.09.2020 г.; Фактура № ./26.08.2020 г. на стойност 969,60 лева, с падеж 30.09.2020 г.; Фактура № ./08.10.2020 г. на стойност 3 752,64 лева, с падеж 30.10.2020 г.; Фактура № ./16.10.2020 г. на стойност 1119 лева, с падеж 30.10.2020 г.; Фактура № . /22.10.2020 г. на стойност 1 034,16 лева, с падеж 30.11.2020 г.; Фактура № ./30.11.2020 г. на стойност 1 245,60 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура №./03.12.2020 г. на стойност 1 433,16 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура № ./11.12.2020 г. на стойност 1 023,60 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура № ./23.12.2020 г. на стойност 199,20 лева, с падеж 30.12.2020 г.; Фактура № ./09.02.2021 г. на стойност 978,60 лева, с падеж 30.02.2021 г.; Фактура № ./10.02.2021 г. на стойност 836,40 лева, с падеж 30.02.2021 г.; Фактура № ./18.02.2021 г. на стойност 1 045,92 лева, с падеж 30.02.2021 г.; Фактура № *****/07.07.2021 г. на стойност 1 032,67 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./13.07.2021 г. на стойност 2 594,16 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./15.07.2021 г. на стойност 762,78 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./19.07.2021 г. на стойност 484,80 лева, с падеж 30.07.2021 г.; Фактура № ./07.09.2021 г. на стойност 368,40 лева, с падеж 30.09.2021 г. и Фактура № ./10.09.2021 г. на стойност 240 лева, с падеж 30.09.2021 г.

От показанията на разпитания в хода на процеса свидетел Д., които съдът кредитира като логични, последователни и безпротиворечиви, се потвърждава и начинът, по който двете дружества са комуникирали и конкретните им уговорки във връзка с процесните доставки и услуги. Установява се, че ответното дружество е изпращало заявки по е-мейл на „О., като комуникацията се осъществявала с различни лица от „В. – управителя, производствения директор. Стоките са били изпращани до „В. чрез куриер, а плащането е ставало по банков път. Фактурите за всяка доставка и услуга се издавани, когато продуктът е готов – продуктът, заедно с фактурата се изпращали на „В. и се предавали на негов представител, като нямало практика да получават обратен док.т. Освен това свидетелят заявява, че, ако съответната доставка не е извършена, продуктът се връщал при тях, но такива случаи с ответното дружество не е имало.

В съответствие с показанията на свидетеля е и приложената електронна кореспонденция, а също и предоставената информация от фирма „Е., чрез която са се извършвали доставките до офис на дружеството-ответник. Следва да се отбележи, че ответникът нито в отговора на исковата молба, нито в първото открито съдебно заседание е

оспорил, както сключените между страните неформални договори за доставка и продажба на стоки и услуги, така и качественото и в срок предоставяне на същите. Ето защо, съдът приема за безспорно установено, че ищцовото дружество като изправна страна по договорите има право да получи плащане по процесните фактури.

В подкрепа на изложеното е и заключението на приетата съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира, доколкото е изготвена от специалист в областта на счетоводството, който ясно, обосновано и в пълнота е отговорил на поставените задачи. Вещото лице е посочило, че след запознаване с материалите по делото и счетоводните док.ти и записи в счетоводството на „О. е установил, че процесните фактури са редовно осчетоводени в счетоводството на „О.“ ООД, като е дебитирана сметка 411 - „Клиенти“ - „В. с цялата стойност на съответните фактури и са кредитирани сметки 702 - „Приходи от продажби на стоки“ с данъчната основа на продадените стоки сметка 4532 - „Начислен данък на продажбите“ с начисления ДДС в тях. Фактурите са отразени в дневниците на продажбите към подадените от „О. ООД в НАП месечни справки-декларации по ЗДДС за съответните периоди от м.юли 2020 г. до м.септември 2021 г. В счетоводството на „О. са осчетоводени извършени плащания по процесните фактури общо в размер на 4 786,24 лева. След отразяването на тези плащания, дължимите суми по процесните фактури са общо в размер на 18 287,13 лева.

В заключението си вещото лице е посочило, че от предоставената от НАП информация за отразените фактури в дневниците на покупките, подадени от „В., се установява, че ответникът е осчетоводил фактури № ./20.07.2020 г., № ./24.07.2020 г., № ./30.07.2020 г. № *****/25.08.2020г., № ./26.08.2020 г., № ./08.10.2020 г., № ./22.10.2020 г., № ./16.10.2020 г. № ./23.12.2020 г., № ./11.12.2020 г. № *****/07.07.2021 г. и № ./13.07.2021 г. на обща стойност 15 677,71 лева. Не са осчетоводявани от „В. фактури № ./30.11.2020 г., № ./03.12.2020 г., № ./09.02.2021 г., № ./10.02.2021 г., № ./18.02.2021 г., № ./15.07.2021 г., № ./19.07.2021 г., № ./07.09.2021 г. и № ./10.09.2021 г. на обща стойност 7 395,66 лева.

Вещото лице е констатирало, че при съпоставяне на посочените в Приложение № 1 към Спораз.ието фактури и процесните фактури, за които се претендират сумите в настоящото производство, в Приложение № 1 към Спораз.ието от 07.05.2020 г. не са включени вземания на „О. по процесните фактури. Няма данни за извършени от ответното дружество плащания по тези фактури.

Видно от изложеното, валидното възникване на задължение по процесните фактури се установява по безспорен начин от приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, видно от която счетоводството на ищцовото дружество е редовно водено, процесните фактури са осчетоводени и отразени в дневниците на продажбите на ищеца към месечните справки-декларации по ЗДДС. На основание чл. 182 ГПК вр. чл. 55 ТЗ вписванията могат да служат като доказателство за страната, която ги е водила, като обстоятелството, че някои от фактурите, **неоспорени в срок от ответника**, не са осчетоводени у „В. е ирелевантно, след като по делото по несъмнен начин се установява от

събраните по делото писмени и гласни доказателства наличие на договорни правоотношения между страните, доставка на стоките от страна на ищеца и получаване на същите от ответника. Освен това в настоящия случай ответното дружество не може да черпи права от липсата на осчетоводяване на получените стоки и издадените за тях счетоводни фактури, а че стоките по неосчетоводените фактури са получени от представител на „В. се установява по безспорен начин от представените на л. 213 – л. 221 удостоверения, в които ясно е посочено коя стока кога е получена от представител на „В., както и показанията на свидетеля Фетов, който подробно разказва за това как са се развивали отношенията между страните и как са извършвани конкретните доставки и услуги.

Следователно съдът достига до извод, че страните са обвързани от договори за продажба на стоки и предоставяне на услуги, във връзка с които са издадени процесните фактури и за ответника е възникнало задължението за заплащане на цената по тях. Предвид липсата на доказателства за плащане, ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане в размер на 18 287.13 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда окончателното изплащане.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава – уговорен падеж за плащане на цената.

Съгласно чл. 327, ал. 1 ТЗ купувачът следва да заплати цената при предаване на стоката или на док.тите, които му дават право да я получи, освен ако не е уговорено друго. В случая, видно от представените по делото фактури, е уговорен срок за плащане – във всяка от представените фактури е посочен падеж на плащане, както следва:

- по Фактура № ./20.07.2020 г. падеж 30.07.2020 г.;
- по Фактура № ./24.07.2020 г. падеж 30.08.2020 г.;
- по Фактура № ./30.07.2020 г. падеж 30.08.2020 г.;
- по Фактура № *****/25.08.2020 г. падеж 30.09.2020 г.;
- по Фактура № ./26.08.2020 г. падеж 30.09.2020 г.;
- по Фактура № ./08.10.2020 г. падеж 30.10.2020 г.;
- по Фактура № ./16.10.2020 г. падеж 30.10.2020 г.;
- по Фактура № ./22.10.2020 г. падеж 30.11.2020 г.;
- по Фактура № ./30.11.2020 г. падеж 30.12.2020 г.;
- по Фактура № ./03.12.2020 г. падеж 30.12.2020 г.;
- по Фактура № ./11.12.2020 г. падеж 30.12.2020 г.;
- по Фактура № ./23.12.2020 г. падеж 30.12.2020 г.;
- по Фактура № ./09.02.2021 г. падеж 30.02.2021 г.;
- по Фактура № ./10.02.2021 г. падеж 30.02.2021 г.;
- по Фактура № ./18.02.2021 г. падеж 30.02.2021 г.;
- по Фактура № *****/07.07.2021 г. падеж 30.07.2021 г.;
- по Фактура № ./13.07.2021 г. падеж 30.07.2021 г.;
- по Фактура № ./15.07.2021 г. падеж 30.07.2021 г.;
- по Фактура № ./19.07.2021 г. падеж 30.07.2021 г.;

- по Фактура № ./07.09.2021 г. падеж 30.09.2021 г.;
- по Фактура № ./10.09.2021 г. падеж 30.09.2021 г.

Ето защо и на основание чл. 84, ал. 1, изр. първо ЗЗД длъжникът изпада в забава от **деня, следващ падежа** на всяка фактура. Размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху незаплатените суми по посочените фактури, не е бил оспорен от ответника, поради което и с оглед заявления от ищеца период на забава, той възлиза на **1636,88 лева**. Така, съдът достига до извод, че предявеният акцесорен иск следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски има ищецът, който е направил такива за исковото производство в общ размер на **2 240,96 лева** за държавна такса, такса за съдебно удостоверение, депозит за ССЧЕ и за адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 22.12.2021 г.

Разноски в полза на ответника не се дължат.

Мотивиран от горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „В., ЕИК ., със седалище и адрес на управление в гр. С., да заплати на „О., ЕИК 203485614, със седалище и адрес на управление в гр. П.“ ПИ с идентификатор ., склад № 3 на основание чл. 327, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД сумата от **18 287,13 лева**, представляваща оставаща незаплатена цена за продажба на стоки и предоставяне на услуги, за което са издадени следните фактури: Фактура № ./20.07.2020 г.; Фактура № ./24.07.2020 г.; Фактура № ./30.07.2020 г.; Фактура № *****/25.08.2020 г.; Фактура № ./26.08.2020 г.; Фактура № ./08.10.2020 г.; Фактура № ./16.10.2020 г.; Фактура № ./22.10.2020 г.; Фактура № ./30.11.2020 г.; Фактура № ./03.12.2020 г.; Фактура № ./11.12.2020 г.; Фактура № ./23.12.2020 г.; Фактура № ./09.02.2021 г.; Фактура № ./10.02.2021 г.; Фактура № ./18.02.2021 г.; Фактура № *****/07.07.2021 г.; Фактура № ./13.07.2021 г.; Фактура № ./15.07.2021 г.; Фактура № ./19.07.2021 г.; Фактура № ./07.09.2021 г. и Фактура № ./10.09.2021 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба (23.12.2021 г.) до окончателното изплащане, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД – сумата от **1 636,88 лева**, лихва за забава за периода от 30.07.2020 г. до 30.09.2021 г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК – сумата от **2 240,96 лева**, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____